

Pacholíčku můj

Mírně živě

1. „Pa - cho-lič - ku můj, ko-níč-ky ší - ruj,
2. Když tam při - je - li, vše-ci hle-dě - li:
3. Šes - ti - ma koň - mi, os-mi ko-cú - ry;

po-je-de-me přes to po - le, gde je po - tě -
a co je to za pa - nen - ka, že sa ve - ze
a to o - na u - dě - la - la tým vse-tíns-kým

še - ní mo - je, ma - lo - va - ný dvůr!“
jak hra - běn - ka šes - ti - ma koň - mi?
mlá - de - neč - kom všec - ko na v zdo - ry.

- 1 „Pacholíčku můj, koníčky šíruj,
pojedeme přes to pole,
gde je potěšení moje,
malovaný dvůr!“
- 2 Když tam přijeli, všeci hleděli:
a co je to za panenka,
že sa veze jak hraběnka
šestima koňmi?
- 3 Šestima koňmi, osmi kocúry,
a to ona udělala
tým vsetínským mládenečkem
všecko na v zdory.

Pacholičku můj

1

„Pacholičku můj,
koníčky šíruj,
pojedeme přes to pole,
gde je potěšení moje,
malovaný dvůr!“

„Mein lieber Knecht,
schirr die Rösser!
Lass uns fahren querüberfeld,
dorthin, wo meine Wonne ist,
der bildschöne Hof.“

2

Gdyž tam přijeli,
všeci hleděli:
a co je to za panenka,
že sa veze jak hraběnka

Als sie da angekommen,
haben alle gestaunt:
Was ist denn das für eine Puppe,
dass sie sich aufführt wie eine
kleine Gräfin

šestima koňmi?

mit sechs Rossen?

3

Šestima koňmi,
osmi kocúry,
a to ona udělala
tým vsetínským mládenečkóm
všecko na v zdory.

Mit sechs Rossen,
mit acht Katern,
und das hat sie fertiggebracht
diesen Vsetiner* Burschen
alles zum Trotz.

* *VSETÍN* Stadt in der Mährischen Walachei

übertragen von Sepp Gregor